

AIRES DE VICTORIA

La campanya electoral

Som a la fi de la campanya. Només falten hores per a que l'entusiasme creixent d'aquests passats dies, trobi plasmació eficaç en l'esplèndida votació que ha de donar el triomf a l'honorable fill de Granollers, qual nom és acollit arreu amb veritable simpatia. En aquests moments, per a algú de neguit, de febrós dubtar, nia en nosaltres la més esperançadora confiança. Ressonen encare en nostres oïts les ovacions amb que arreu han estat acollides les valentes diatribes contra'ls homes de la Lliga que, per l'afany de domini que senten, apellen a les més baixes maniobres.

Recordem, en aquesta hora, l'efecte aconseguit a Moncada, amb el miting allí celebrat, on s'aclamà'l nostre candidat, al qual va presentar-lo l'entusiasta lliberal, don Ricard Mendo, i l'impressió que causà i els dubtes que va desvanèixer, entre'ls electors de Santa Coloma i La Llagosta, amb les conferències que, versant sobre la *Rabaca morta* i el problema plantejat per la falta de sulfat de coure, donà'l senyor Boét, coneixedor com pocs de les qüestions agràries. Hem vist com el poble de La Garriga, reunit en l'ampla sala de «L'Alhambra», aclamava als oradors que, en apostolat pels ideals de llibertat, van a dir de poble en poble la maldat dels que volen acaparar l'amor a Catalunya. Hem viscut l'entusiasme de Parets — presagi de la victòria — i a Mollet hem assistit al redreçament d'un poble contra aquell tirà d'opereta que s'havia cregut amo i senyor de tots els molletans; i a Badalona, a la lliberal, a la republicana Badalona, hem sentit més que aplaudiments i visques xardorosos, hem sigut testimonis del despreci que la gran ciutat sent pel que ha posat tota mena d'obstacles al seu avenç, hem sentit com tot un poble ha xiulat estridentment al candidat a la derrota més sorollosa.

Per això nosaltres, que, ademés, un dia i un altre, hem anat rebent l'adhessió valiosa de personalitats ben conegudes en el districte i de entitats que decideixen l'elecció, i que havem sentit com va creixent l'onada de l'entusiasme popular, estem serens, confiats, segurs de que la victòria serà per a l'Andreu de Boét.

En nosaltres no hi hà'l més petit dubte.

* * *

El miting de Badalona

En l'ample local del teatre Apolo i amb una concurrència que l'omplia de gom a gom, va començar l'acte baix la presidència del senyor Giró. Exposat l'objecte del miting, començà a parlar el senyor Estrany, del partit republicà d'aquella ciutat, que diu sent no poder contendir éll personalment amb Plaja, puix que li demostraria amb paraules i fets, que sempre i en totes ocasions, ha anat en contra dels interessos de Badalona i, especialment, els dels obrers. Fustiga a la Lliga Regionalista que — diu — fa servir el nom de Catalunya per a emparar la seva política concupiscent. Explica la significació de les dugues candidatures, abogant per la d'en Boét, per ésser la que porta el segell de democràcia i regeneració. Acaba dient als badalonins, que no votin als partidaris de la Lliga, que fan servir els generós llegat d'en Roca i Pl, per a l'ex-

clusiu objecte de les propagandes electorals. Es fortament aplaudit.

Seguidament fa ús de la paraula'l senyor Garrell, qui saluda, en nom dels republicans del Vallès, als companys de Badalona. En hermoses parrafades, canta un himne a la República. Proclama la llibertat de pensament, paraula i obra, única manera que tenen els obrers per a procurar-se la seva regeneració. Demana als republicans de Badalona que ajudin als del Vallès a enderrocar el caciquisme que representa la Lliga. Acaba son bell parlament, glossant les belleses de la comarca vallesana, quals belleses ressaltaran més si reben un halé de marinada que les vivifiqui. Una ovació corona el bonic i sincer parlament del senyor Garrell, qui's vegé obligat a parlar novament per a donar les gracies.

A continuació parla el republicà senyor Padrós, qui diu que apoia al senyor Boét, baix el triple aspecte de polític, badaloní i conseller de la ciutat. Analitza les dugues candidatures i, parlant personalment d'en Plaja, diu que ni tant sols ha tingut la delicadesa mai d'oferir-se ni salutar a l'ajuntament de Badalona, i si sempre entrebancar l'obra lliberal i de moralitat administrativa que s'ha posat per norma aquell ajuntament. Acaba recomanant als badalonins qu'ajudin als del Vallès, a enderrocar el regionalisme. (Aplaudiments).

Parla després el regidor badaloní senyor Martí, que fa ressaltar l'importància que tenen les eleccions del diumenge, puix que significarà l'aprobació del poble per l'obra de l'ajuntament. Acaba recomanant que tothom compleixi amb el seu deure, foragitant el districte a qui sols serveixi per a defensar els interessos dels poderosos i rics. Es fortament aplaudit per la concurrència.

A continuació fa ús de la paraula, el conegut radical senyor Sanmartín, dient que no és precis ésser orador per a dir les coses pel seu nom. Proposa el dilema entre lo que signifiquen les dugues candidatures en el sentit d'escullir la llibertat o la reacció. Rebutja al senyor Plaja, com a particular i com a representant de la Lliga i, en mig d'una esclatant ovació, recomana que el diumenge tothom voti contra el reaccionarisme.

Seguidament parla el nacionalista republicà senyor Perejoan, qui dona explicacions als seus amics del perquè apoien la candidatura d'en Boét. Exposà, després, detalladament, la significació reaccionària i oportunista de la Lliga, dient que sempre que els ha convingut, han pactat, els regionalistes, amb els de més conveniència personal. Explica perquè no poden els republicans, sacrificar a un del seu partit per a que'ls representés a les Corts, doncs, per la configuració del districte, aniria a una derrota segura. Diu que a Badalona hi ha una corrent d'opinió iniciada pel patrici senyor Giró a favor de la divisió del districte i que el senyor Boét s'ha compromès, al sollicitar els seus sufragis, a treballar per a que això s'aconsegueixi. Fa ressaltar l'oportunisme polític de la Lliga, claudicant a cada moment que li convé de son patriotisme, en benefici tant sols dels seus particulars interessos i acaba recomanant que tothom voti, catalanistes o republicans, en consciència i meditatament.

Després d'un bon esclat de picaments de mans, li toca el torn al conseller republicà del municipi de La Garriga, senyor Fortuny, qui saluda, en nom dels seus correligionaris, als republicans d'aquella ciutat. Explica com les gasten els seus adversaris per a entrebancar

l'obra que s'han emprès en aquell poble i ataca, amb paraula serena, a la Cambra Agrícola, que d'agrícola no'n té res més que'l nom; servint tant sols de cau als regionalistes de la comarca, per a defensar la seva política i interessos. Explica qualque cas dels regionalistes a La Garriga i acaba son parlament recomanant l'unió de totes les forces de l'esquerra, per a defensar la moralitat administrativa dels municipis, qual espill és, en l'actualitat, la ciutat de Badalona. Un fort aplaudiment general ressonà per la sala, que's feu més fort a l'aixecar-se en Francesc Torras, a fer ús de la paraula.

Comença saludant als electors badalonins i dedica els aplaudiments al senyor Lerroux i Corominas, que han donat totes les facilitats per que hagi cristallitzat el bloc d'esquerres del districte. (Aplaudiments). Explica el convit que ha fet a en Plaja, per a discutir la font de les passades immoralitats dels municipis, qual convit dit senyor ha rebutjat, dient que, canviant el tema, sostindria la controversia després de les eleccions. Explica la forma, que no califica per no ésser present, de contesta que ha donat de fugir de la pròpia responsabilitat, acabant el paragraf, manifestant que el senyor Plaja és el protector de l'immoralitat administrativa de tots els municipis del districte. (Ovació). Cita a l'efecte, com a més demostratiu, el cas del municipi de Mollet, qual municipi està regit per un senyor que, segons el senyor Plaja, manifestà una vegada a un Governador, era l'arcalde més honrat d'Espanya, i entera als electors de Badalona, de la constitució de la Solidaritat Molletana, que ha arrebatat la representació municipal, als cacs regionalistes. Ensalça, en lo que's mereix, la administració municipal de Badalona, d'ensà que la porten els republicans i diu al poble que segueixi als seus directors, els quals sempre el portaran a la victòria.

Ataca als lliberals de Granollers perquè sens escrúpols s'han coaligat amb els regionalistes, ressaltant aquesta actitud amb la de l'any 1914 que'ls combatien a sang i a foc. Dóna compte de les immoralitats dels Ajuntaments assessorats per en Plaja i diu que sempre que els seus amics formulaven protestes justes en contra d'aquelles immoralitats, se topaven constantment amb en Plaja emparador i avalador del malversament dels fondos municipals en profit tan sols de la butxaca dels regidors que ell apoiava. (Ovació).

Demana als republicans els seus vots, per que el Vallès sol no es encare prou fort per a enderrocar el caciquisme lligaire. Explica lo que costa fer un adepte en els petits poblets, puix que els amos de les pagesies, reaccionaris empedernits, amenagen a llurs masovers de treure'ls de ses cases si no voten la candidatura regionalista. Lo mateix fan molts comerciants de Barcelona, amenant en retirar el crèdit a tot aquell que no segueixi a n'en Plaja. Fa ressaltar lo vergonyoses que són aquestes accions i diu que la Coalició Lliberal Demòcrata és prou forta per emparar el dret de tots, manifestant que està cohesionada perfectament en tots els pobles del districte i que amb l'ajuda dels republicans i lliberals de Badalona obtindran una esclatant victòria nostre candidat senyor Boét. (Aplaudiments que duren llarga estona.)

A continuació explica les conxorxes dels regionalistes amb en Maura, Canalejas i Dato, al sol objecte d'afavorir sa política de concupiscències i desgrana la actuació regionalista i dona compte de la significació lliberal de la xiulada que els obrers de Torelló varen fer a en Cambó. (Aplaudiments.)